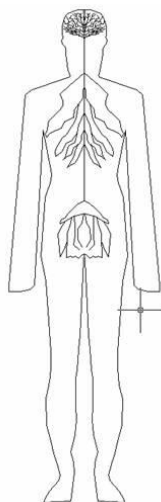

Az ember és a növények kapcsolata

Amikor a gyerekeim még kicsik voltak, megnéztük a Szeleburdi család című magyar gyermek filmet. Ebben a család szakadó esőben levitte a parkba a kidobásra ítélt ficust, ami a gyerekekkel növekedett egyre, és egyre nagyobb helyet követelt magának az amúgy is kicsi lakásban. A parkban járőröző rendőr kérdőre vonta őket, hogy mit csinálnak azzal az óriási növényvel, mire az anya ijedtében azt válaszolta, hogy levítették sétálni... Megszámlálhatatlanszor hallottuk, hogy lemegyünk a kutyával, esetleg valamilyen más háziállattal sétálni, de hogy mit lehet kezdeni egy növényvel, és hogy milyen az ember és a növények kapcsolata, az már más kérdés, és régóta vár megválaszolásra.

Az állatok érzéseivel, érzékeléseivel sok tudományos munka foglalkozik, de a növények kutatása háttérbe szorul. Pedig óriási lehetőség rejlik bennük. Ha az életfeltételei megvannak, kedvünkre bármikor, bárhol ültethetünk, csak a magokat kell begyűjteni egy korábbi példányról. Szaporodásukat is egyszerűen oldotta meg a természet. Vagy a szél szárnyára bízta vagy állatok ürülékeiben repítette tovább az új élethez szükséges magvakat. Ezek a magok akár több tízezer évig is hibernálhatók.

Talán két évvel ezelőtt olvastam egy cikket az Aftenpostenben. Arról szólt, hogy 30-32000 évesre becsült növényi magvakat találtak a jég alatt. A Szibériában levő Kolima folyó partjáról, ürgéüregékből kerültek elő, ahol az utolsó jégkorszak idején mamutok, gyapjas orrszarvúk éltek. Ettől az időponttól a földalatti üregekben folyamatosan elég hideg uralkodott ahhoz, hogy a magvakat hibernált állapotban tartsa. Ezeken a tároló helyeken több, mint 600000 magot és termést találtak. Azért az újra ültetésük nem volt olyan egyszerű, mert közvetlen a földbe ültetés nem járt sikerrel. Ekkor a mai gén technikát vették igénybe, mivel sok növény akár egyetlen felnőtt sejtéből is létrehozható, s így lehetett sikeres a kísérlet. Ez a növény a ma is ismert mécsvirághoz (*Silene stenophylla*) hasonlít, és csak minimálisan tér el mai testvéreitől, ami azt jelenti, hogy hosszú évezredek alatt is nagyobb változás nélkül őrizték meg génállományukat. Ezek a kísérletek lehetőséget adnak arra, hogy olyan növényeket is létrehozzanak, amelyek akár több ezer éve kihaltak. Ezt megelőzően, a maga 2000 évével egy Izraelben talált datolyapálma magvaiból újra kikelt növény volt a legrégebbi.

Az élővilágban csak a növények képesek az igazán hosszú életre, s a matuzsálemi fának még nevet is adtak. Ilyen például a 4000 éves Saw-e Abarqu Iránban, vagy a 4841 éves kaliforniai Methuselak. Európa legöregebb fája itt a szomszédunkban, Svédország Dalarna nevű tartományban él. A közel 10000 éves, pontosabban 9950 éves Tjikko. Korát C-14-es izotópos vizsgálattal állapították meg, s az eredmény még a kutatókat is meglepte. Ennél csak az USA-ban, Utah államban élő Pandora nevű rezgő nyárfá idősebb. Azonban ez az óriás egy külön cikket érdemelne.

A génállomány megőrzésének gondolata inspirálhatta azokat a kutatókat, akik létrehoz-

ták a Föld egyik legnagyobb gén bankját Svvaldbardon vagy ahogy más országokban ismerik a Spitzbergákon. Itt a világ különböző növényeinek génállományát őrzik. A 2008-ban átadott „genbank” célja a növények biológiai változatosságának fenntartása, illetve egy esetleges katasztrófa esetén az újra kezdés alapjának biztosítása. Érdekesként annyit, hogy 268 000 növény több mint 100 millió magját helyezték el az épületben, ez a mennyiség azonban bőven növelhető, mivel 2 milliárd mag tárolására is lehetőség van.

Ma már köztudott, hogy minden élő szervezetet elektromos tér vesz körül, amit aurának hívunk. Ennek bizonyítását segítette elő Szemjon Kirlian, szovjet mérnök aki egy véletlen segítségével rájött, miként lehet ezt az erőteret lefényképezni. A fotók tanúsága szerint bizony-bizony a növények is rendelkeznek ezzel az energiamezővel. Egyelőre még keveset tudunk a növények érzelmeiről, viselkedésükről, különböző tulajdonságaikról. Azt azonban már tudjuk, hogy a növények is reagálnak az őket körülvevő ingerekre, csak éppen az emberi fül ezt nem hallhatja meg, sőt sokan elképzelni sem tudják, hogy ilyen létezik. Leslie Garcia olyan átalakítót készített, amely a növények biológia reakcióját hangokká változtatja. Az eredmény még őt is meglepte, mert a vizsgált növény fényre kerregett, tapsra nyávogott, piszkálásra morgott. Az is kísérletileg bizonyított, hogy ha egy ültetvényen vagy erdőrészen néhány fát valamilyen kémiai hatás ér, azok értesíteni tudják a körülötte álló fákat a veszélyről. Az épségben maradt fák ellenanyagot kezdenek termelni a védekezés hatásának növelése érdekében. A kutatók közül talán Cleve Backster munkásságát emelném ki, aki a közönséges hazugságvizsgáló gép segítségével bizonyította be, hogy a növények éreznek, rákapcsolódhatnak az ember gondolataira, sőt gondolkodhatnak is. Ezekkel a kísérletekkel többet tudhatunk meg a növényekről, mint legmerészebb álmainkban hittük. Egy bioenergetikai előadás alkalmával hangzott el a következő: „Tény, hogy az ember képes kommunikálni a növényvilággal és ezt meg is teszi. A növények rendkívül érzékeny műszerként mérik az emberi érzelmeket, sőt olyan energiákat sugároznak ki, amelyek jótékonyan hatnak az emberre. Ezeket az erőket érezni és mérni is lehet. A növények táplálják az ember energiamezőjét. Az amerikai indiánok tökéletesen tudatában voltak ennek a folyamatnak. Ha szüksé-

gét érezték, kimentek az erdőbe, és átöleltek egy fenyőfát, hogy feltöltődjenek energiával!”

Itt említem meg Gellért Ferenc érdekes teóriáját, amit *A táplálkozás fizikai és szellemi oldala* című munkájában fejtett ki bővebben. Állítása szerint az ember nem csak a felvett szilárd, illetve folyékony anyagokkal táplálkozik, amik a fizikai testet építik. Megállapítását főként Rudolf Steinernek, az antropozófia szellemtudomány megalapítójának érzékfeletti és fizikai megfigyeléseire alapozta.

Manapság lépten-nyomon olyan spirituális tanításokkal találkozhatunk, amelyek hitelesen az ősi indiai, angolszász misztikumhoz emelődhetnek fel, és a materialista okkultizmushoz tartó okkultizmusok állnak. A könyv főként a kísérő erők felismeréséről és az igaz szellemi és megvilágítású körök segítéséről. Az aszterikusok alapudatásait kell vizni, hogy mik árulnak az ellenük befolyásait. Különböző ábrák és mozdulatok, amikor Ábrákban emberi testet képezni lehet.

A kísérő erők feltételező tevékenységének valamint a világos szellemi folyamatok ismeretével új felfedezések felé eddig megismeretlenek velt jelenségek és folyamatok is. Például hogy mikor gondolkodunk helyesen a megismerésről és az azonosításról? Mit magyaráz meg a kvantumfizika? Hol a határa a szabad gondolkodásnak? Létezik-e párhuzamos világok? Mi lesz 2012 után? Új dimenziókba lépünk-e? Lesz-e párhuzamos és szellemi felismerés? Törpék csak 14 000 ember száma lehet megismerésük? Mirel árulnak az UFO-s elméletek? Miben áll valójában az intelligencia különlegessége? Mi áll a kínált kognitív szellemi háttérben? Mik azok a fontos tények, amit kevesen tudnak az arisztokrata, az aszterológiai és a médiumi közelekről is?

A megadott témákban a tanítások és a kísérlet leírása, de megismerésükkel sokak számára paradigma-váltást is eredményezhetnek.

www.antropozofia.hu

ISBN 978-963-87790-7-8
Árcs. 2000 Ft.

GELLÉRT FERENC

SZELLEMI ÚTMUTATÁSOK A 21. SZÁZADRA

GELLÉRT FERENC

Új Mami-fest

Véleménye szerint az ember egy fordított növénynek felel meg. A növény gyökere a talajban van, mellyel felszívja a tápanyagot. A föld felett szárát növeszt, melyből előbb a levelek fejlődnek ki és ott végbemegy a fotoszintézis, ahol az életfunkciói zajlanak, majd pedig virágot hajt s ezután termést hoz. A növény szimbolikusan összeköti a földet az éggel. Az író véleménye szerint az ember pont a fordítottja a növénynek, mivel alul van a szaporító szerve, s leegyszerűsítve ugyanúgy középen vannak a légzés- és az emésztés szervei, legfelül pedig a fej helyezkedik el. Gellért Ferenc szerint a hasonlóság szembetűnő, mivel a növény gyökerével a Földhöz tartozik, míg az ember a mindenséghez. Az ember szellemi gyökerei az ég felé láthatatlan módon folytatódnak és az emberi agy nem más, mint ami fizikailag tudatossá teszi a szellemi tartalmakat.

Az ember, és a növények talán egyik legfontosabb kapcsolata például a két légzési forma, amely tökéletes módon kiegészíti egymást. Az ember a tüdejével, míg a növény a levelével lélegzik. Az ember belégzéskor oxigént vesz fel és széndioxidot bocsát ki, míg a növény ennek pont a fordítottja. Ezért fontos a természet védelme, és megakadályozandó a fák kivágása és az esőerdők irtása.

Talán idecitolnék egy aprócska példát saját tapasztalatomból. Az egyik lakógyűlésen arról kellett szavazni, hogy az immár 50 éves, gyönyörű fenyőfákat kivágják-e vagy sem. Jó magam elmondtam érveimet, hogy miért ne vágják ki a fákat, de sajnos az ellenérv nagyobb hatást gyakorolt a jelenlevőkre, mint az enyéme. Az egyik nyomós ok az volt, hogy olyan deprimálóak azok a nagy fák. Garantálom, ha egy sivatagi országban élne, nem találkozna ilyen problémával. Annyit még kiegészítésként, hogy a fák két ház között, senkit sem zavarva, mondhatni szabad területen álltak.

Sajnos az ember még nem jött rá, hogy mekkora szüksége van a fákra, és minden növényre, hiszen nélkülük a legértetőbb elem tűnne el a Földről, mégpedig az oxigén. Az sem lenne igazán jó megoldás, ha Julian Melchiorri találmányát, a mesterséges levelet alkalmaznánk. Ennek a levélnek fő alkotó eleme a növényekből kivont klorofillhez hasonló anyag, amit csak a selyem protein tud megtartani. A két alkotó elem együtt képes vizet és széndioxidot megkötni, miközben a természetes fotoszintézishez hasonlóan oxigént bocsát ki. Ezt a találmányt az űrhajózáshoz, az oxigénhiány pótlására fejlesztet-

ték ki. Tudva levő az is, hogy a gravitáció hiánya, vagy csak minimális jelenlétékor, a növények még akkor sem képesek fejlődni, ha minden egyéb feltétellel megvan. Remélhetőleg soha nem lesz szükség arra, hogy itt a Földön a mesterséges levelet használjuk.

A légzés mellett a másik fő kapcsolat a növényekkel táplálkozásunk, melynek alapját adják. Ez egy

olyan bő téma, amiről itt most nem tudnék röviden írni, ezért inkább az élet egyéb területein levő összefonódásokat említem meg.

A növények és az ember kapcsolatának egy másik fontos részét a gyógynövények alkotják. Az ember még nem is létezett, amikor az állatok, különböző fűféléket betegségük gyógyítására, már használtak és a mai napig is használnak gyógynövényeket. Ebből következik, hogy az ember betegsége alkalmával természetes módon vette igénybe a természet adta növényeket. Az idő múltával, tapasztalás útján az ember tudása ezen a területen egyre mélyült, amit csak a gyógyszerek elterjedése tudott korlátozni. Azonban az utóbbi időben gyógynövényeink újra az érdeklődés középpontjába kerültek, mivel ezek a növények a szervezettel együtt harmonikus és nem drasztikus módon képesek a gyógyításra. Erről Géczy Gábor, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem egykori fizika tanára és kutatója tudna sokat mondani, hiszen sikeres munkásságát adta fel, hogy mélyebb kutatásokat végezzen a gyógynövényekkel, valamint a Kárpát-medence szakrális földrajzával kapcsolatban.

Van, amikor a növények nem közvetlenül, hanem közvetve nyújtanak segítséget a beteg embereknek és ez pedig a kertészkedés, növényápolás. Ma már vizsgálati eredmények bizonyítják, hogy ha valaki depressziós vagy túl sok stressz éri vagy egyéb betegsége van, akkor nem kell mindjárt a gyógyszerek után nyúlni, hanem gyógyszerként alkalmazható a kertészkedés is. Nem véletlen például, hogy világszerte megnőtt a kereslet a parsellhagék(kiskeretek) és a kolonihagék (kommunális kiskertek) iránt.

Intaházán, egy régi Batthyany kastélyban az 1950-es évektől különböző elmebetegségben szenvedő embereket ápoltak. Ez a terápiás intézet már 1960-as években ismert volt. Dr. Benedek István pszichiáter-író, az akkori elmeosztály vezetője *Aranyketrec* címmel könyvet írt a betegekről és az alkalmazott módszerekről. Az épületet több üvegházzal tarkított hatalmas park és veteményes vesz körül. Az itt alkalmazott munkaterápia lényege, hogy a betegek megtapasztalhatják a teremtő, alkotó munka örömét. Nem az a lényeg, hogy az ápoltak kényszer hatására dolgozzanak a kertben, hanem az, hogy ezt saját jó szántukból tegyék. Ez a lényeg. Sokan határozta úgy, hogy ha kikerülnek az elmeosztályról, akkor továbbra is kertészkedni fognak, hiszen teremteni, életet adni, még ha "csak" növényekről van szó, akkor is nagyszerű dolog.

Sajnos, az emeletes házak világában, manapság egyre kevesebb embernek van saját kertje. Néhányan beérik az erkély, esetleg a terasz adta lehetőséggel, a többségnek viszont marad a lakás. A lakásban nevelhető palánták ápolása ugyan úgy ad terápiás lehetőséget, mint a kinti virágoké. A mai díszítési igény nem csak a bútorokra, és egyéb berendezésekre vonatkozik, hanem a lakásba illő növényekre, és a hozzátartozó cserepekre, tartozékokra is. Nem kis feladat.

Néhány évtizede Európa szerte egyre népszerűbb a bonszai. Eredete a régi Kínában uralkodó Han dinasztiáig vezethető vissza. A neve azonban Japánból ered, mivel a "bon" edényt vagy tálat, a „szai” növényt, fát jelent. Egy bonszai létrehozásakor két fontos dolog van. Az egyik a növény a másik a megfelelő tálka. A kettő harmóniáját emeli ki az a növényi forma, melyet beleálmodunk az alpnövénybe és metszéssel, ágak eltávolításával vagy akár dróttal való kitámasztással érünk el. A bonszai nevelése, és gondozása nem csupán kertészkedés, hanem valóban művészet, amivel érzelmeinket, gondolatainkat fejlethetjük ki. Nagyon fontos tényező az idő is, hiszen egy fácska kialakítása sok-sok

évet vesz igénybe, és arról sem szabad megfeledkezni, hogy az évszakok változása a bonszaikban ugyan úgy változást okoz, mint kint a természetben élő fáknál. A japán mesterek szerint a 105 cm-ig bonszairól, míg e fölött big-bonszairól beszélhetünk. Egy-egy ilyen big-bonszai a kert díszé lehet, hiszen ezzel a mérettel csak a kertben próbálkozhatunk. A japánok szerint a növény, a fa mindig az élet, az élet szeretete, a szépség és harmónia jelképe, ezért fontos különös gonddal ápolni őket.

Az ember és növények között levő harmóniát, és szoros kapcsolatot látjuk, amikor beletekintünk a népművészet formavilágába. A növények ábrázolásának két feladata volt. Az egyik, a növényt, mint díszítő elemet alkalmazták, a másik pedig, hogy megőrizzék az utókornak, hogy lám-lám nálunk ilyen növények voltak és vannak. A virágok, indák, ágak szinte minden népművészeti irányzatban megtalálhatóak. Találkozunk vele építkezéskor, faragáskor, hímezéskor, festéskor, sőt népdalaink között is bőven akad utalás kedves növényeinkre.

Csak remélni lehet, hogy a következő nemzedékek számára is öröm lehet majd egy-egy hatalmas túra az erdőben. Az egyre növekvő népesség egyre nagyobb helyet foglal el a Földön, és az egyre több élelem érdekében irtják az erdőket. Ilyenkor merül fel a kérdés, hogy hol marad helye a fáknak, és egyéb vadon élő növényeknek. A természetes növényzet kiirtása olyan láncreakciót válthat ki, mely egy idő után megállíthatatlanná válik és ez az egész bolygóra kihat. Gondoljunk csak bele, a növények kiirtása megváltoztatja a mikroklimát, ami kihat az állatvilágra. Növények nélkül például gyakoribbak a pusztító szárazságok, és az éltető talajnak a szél szárnyán lába kél, és helyette kialakul a sivatag. Fák nélkül a csapadék is hamarabb lefut, vagy elszivárog a területről, hiszen nincs, ami megkötné a vizet. A fákkal benőtt területeken, nyáron is kellemes a klíma, illetve a talaj sem szárad ki úgy, mint a kopár részeken.

A természetes növényvilág megóvása mindenki feladata. Olyannyira, hogy több, mint száz éve már törvényeket is hoznak annak érdekében, hogy megvédjék a természeti értékeket – a növényeket és az állatokat egyaránt. Nem véletlen, hogy 2004-ben Wangari Muta Maathai kenyai környezetvédő és politikus Nobel-békedíjat kapott munkássága elismeréséért.

Nobel-békedíjat nem kaphat mindenki, de mindenki tehet néhány lépést a természet megóvása érdekében, s ha összefogunk akkor az egész bolygóra kihatóan, sokat változtathatunk a jelenlegi helyzeten.